

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any XII

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus Dimecres 4 de Agost de 1897

Núm. 3.332

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals
libreries d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Mallorà, carrer Jusquera, 6.
No's retornan los originals encara que no's publiquin.

Farmacia Serra

Arrabal Santa Anna, número 80, prop á la plassa de Catalunya

Malats dels ulls

Lo DOCTOR BIADA, oculista del Hospital del S. C. de Barcelona reb en consulta en Reus, fonda de Londres, tots los diumenges y dilluns.

SECCIÓ DOCTRINAL

Lo Teatre espanyol

Ens creiem sols á Espanya á anatematisar com se mereix lo teatre espanyol de nostres dies, sostingut per una dozena d'escriptors imbecils ó dolents, y per un públic estúpit, ignorant del art y la bellesa que 's deix arrastrar al abisme de la inmoralitat y de la rutina, que acabarán per fer degenerar la rassa fins al nivell dels pobles mes salvatges del continent africà. Això, creiem, mes en un dels darrers números de *El Fuerista*, periódich que veu la llum á Sant Sebastià, hi hem trobat lo següent consolador article, que plens de satisfacció traduïm:

«Fa pochs días, lo diari lliberal conservador de la localitat, convidava á sos lectors á la representació en lo Teatro Principal, de las darreras produccions del art dramàtic d'enllà del Ebre, dihen que era precis fer acopi de las ideas y pensaments d'aqueixas obras, pera rumiarlas durant l'hivern.

»A tí de que 's coneui millor lo propòsit d'aquell diari, reproduhirém lo repertori de la companyía que va á actuar en lo teatre municipal. Es d'aquells que ho diuen tot. La desaprensió dels anomenats autors dramàtics es tal y tan gran, que ja no's contentan ab menos que en dar á sas obras titols que serveixin de reclam á las personas de gust estragat.

»Végis la classe:

»La Verbena de la Paloma.—El Duo de la Africana.—El Postillón de la Rioja.—El Rey que rabió.—Las Campanadas.—Los alojados.—Las hijas del Zebedeo.—¡Viva mi niña!—Campanero y sacerdote.—Los dineros del sacerdote.—La marcha de Cádiz.—Caramelo.—Carmela.—El baile de Luis Alonso.—La madre del cordero.—El Monaguillo—Miss Helyett.—Las Bravias.—El Gran Wisir.—La boda de Luis Alonso.—Los Golfo.—De P. P. y W.—La tontá de capirote.—Maniobras militares.—Triple ligera.—La moza de rompe y rasga.—Charivari.—La madre abadesa.—¡Y de la Niña, qué?—Cuadros disolventes.—Los cocineros.—El padrino del nene.—El geitiero.

»No es veritat que 'l precedent repertori honra el teatre espanyol y es digne de que 'l recomani un periódich vascongat?

»S'ha derogat la prévia censura en nom d'una llibertat atentatoria de la moral cristiana, més al propi temps s'han conculcat los drets d'un poble, quinas sates costums se volen corrompre més y més ab l'alé pestilènt de civilisació exòtica, d'altres costums y d'altres pràcticas socials que estan ab pugna ab le modo de ser del poble vascongat, ab son caràcter propi y tradicional.

»Es més; repertori com los que s'anuncian deurían desterrarse fíus en nom del decoro públich, perque 'ls mateixos titols de las obras que 'ls constitueixen han de pregonar-se en immensos cartells plantats en los caixars mes concorreguts y passejats en ambulant exhib-

La que paga més contribució de la província
ÚNICA FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT

bició per la ciutat, desdiuen de la cultura de la mateixa y doçan als ulls de qui no las coneix, una trista idea de sus aficions y de sus gustos.

»Per nostra part, esperem que'l poble de San Sebastià demostrá una vegada més lo seu senderiy la seva cordura, absténintse d'anar á un teatre que tals representacions anuncia.»

Bé, molt bé pel periódich vascongat. Encare que escrit en castellà, que es allí també una llengua forastera y ab pugna ab sa naturalesa, l'article demonstra que no tothom ha perdut allí'l coneixement, per no dir la vergonya.

Lo mateix hem dit y dirémos nosaltres cent vegadas de Catalunya. Aquest gènere chico ens deshonra als ulls dels pobles civilisats, y desespera veure com s'hi aboca una gran part del poble català, mentres que nostre verdader teatre encara no ha pogut sortir del ou per falta de calor.

Es bonich trobarse pel carrer ab un jove alt y gros, que sembla que hauria de tenir coneixement, tot cantant:

Con una falda de percal planchada...

ó bé fent lo beneyt ab allò altre:

yo soy el pavo,

y tu la pava.

Ja'n tocará las consecuencias aqueixa joventut estúpida y sense ideals d'aqueixas pallassades. Mentre lo poble 's divertirà estúpidament al teatre aplaudint cançons insustancials y pornogràfiques, atalayant ab ulls encesos las pantorrillas de donas perdudas y sense decencia, los governs de la centralització anirán arrencant la joventut de nostras llars, ens robarán l'últim céntim, ho empenyarán tot, vendrán los bens públichs, matarán totas las industries, y faràn d'Espanya lo poble més miserable del mon. Llavors, los pochs joves que quedin, poden anar cantant

Con una falda de percal planchada...

Y may ho podrán dir com allavoras, perque á fé de Deu que 'ns haurán ben planxat.

Joventut catalana, desperia d'una vegada y rebutja aqueixas costums forasteres que 't desfiguran y 't deshonran; torna á las sòbries costums de la nostra terra, á las societats dignes y nobles y á las alegrías sanas y frances, ja que sols aixís podrás dirte digno d'ostentar lo nom de catalana que portas per ton dret y per ta sanch.

JOSEPH ALADERN.

De poch en poch

Tanta es la forsa de las ideas catalanistas que de mica en mica s'vau tombant fins aquells que s'han passat la flor de la vida en combàtrelas. La anonomia que venim predicant, no desde que esclata la guerra cubana, sino de molt temps avans, la acceptan avuy fins los republicans centralistas, aquests infelissos que, no havent sabut treure partit del temps en que governaren, s'han hagut de passar anys y més anys en un dejuni que 'ls ha arribat á treure 'ls ossos á flor de pell y que 'ls ha fet barallar ells ab ells cent vegadas, perque las rahons, ja se sab, fugen de las casas ricas y 'ls fiscen en las que no tenen cap pa á la post de sobre la escala. La acceptan los fusionistes, no per gust y per tothom, sino per Cuba. Y era la vol en Silvela—ho diga ó no ho diga clar—perque res més que autonomia es predicar que 'l regionalisme 's deu dir regionalisme y que sols en la vida robusta de las regions se

deu buscar la salvació d'Espanya. La vida d'aquestas no dependeix de la llengua sola, ni de ses lleys civils, ni de lo demés que ensalsà en lo discurs dels Jocs Florals de Valencia. Dependéix d'una pila d'altres coses més que potser nos vagi detallant en Silvela á midia que 's convenci de que en una nació podrida no s'hi poden aixecar institucions ni res serio. La política espanyola, si no 's destruix tot de primer, no 's mourà de la vida miserable que fa passar á la nació, entregada á dues, á tres, á quatre collas de perdis que no tenen altra aspiració que viure sense travallar los uns y á refer fortunas perdudes dels que, havent rengat de las virtuts y del ordre dels avis, s'han entregat á costums y á vicis que no tots los patrimonis poden resistir. No 's regenerá la Espanya cambiant d'homes, ni deixant la monarquia constitucional per la república ó la monarquia absoluta. Lo mal es fondo; los vicis son grans; l'exèrcit y la marina un pou sense sola; l'origen dels poders viciat tot. Desde 'ls que empunyan la vara d'alcalde de barri als que duhen la medalla de diputat provincial penjada al coll, ixen d'eleccions en que no més vota gent mercenaris ó piacos de la pitjor mena. Los homes de sentiments delicats no s'en actas agafades d'aquesta manera y la administració comunal, la provincial y la de la nació—perque 'ls diputats també 'ls enmoltillan los mateixos electors—van cada dia de mal en pitjor visquen d'enmanllevar diners de gent que no 'ls deixaria sense un interés usurari, que será la ruina d'ella després d'haver llenyat á tots los ajuntaments, á las diputacions y al Estat en la més gran miseria.

De gent de bé 'n queda encara molta. Hont no'n queda gayre es en los partits perque l'heme públich que accepta una acta il·legítima demà, accepta un regalej y demà passat no passa per menos d'un present d'aquells que s'hi coneixen. Si de la dona que rellyca avuy saben que demà te de caure, com no tenen de caure aqueixos polítichs que rellycan cent cops cada mes?

La nació avuy no es res. Han trinxat á copia de lleys mal copiadas de França totas las foras que tenia. Avuy forman la nació una munió de diaris que la gent llegeix per entretenirse perque ha passat la moda de tenir cotorras ó gosssets ab llas vermell, pero en los que no creu ningú. Pagan un tant cada mes com qui paga una negrita que 'l venti. Los diaris, los ajuntaments que de veritat tampoc representan á ningú y las diputacions eumotilladas á casa en Planas ó á can Pantorrillas, forman la democracia d'aquest poder quins diputats y senadors han eixit també com los cossells de la capsu y quins ministres que, posats en una aula, tindrian de posarse agenollats perque molts no saben las elementals reglas d'aritmètica. Aquesta es la nació que surt al carrer. Bero sense aquesta, que 'ls carlins, los socialistas llenserán demà ab un cop d'escombra per l'estil del que en Serrano dodá á Alcolea, n'hi ha una altra en la que en Silvela hi te fits los ulls y que si se la vol fer seva ha de llenzar molt lasfre del que porta. La porta del regionalisme—del nacionalisme—com diu ell copianho dels catalanistas perque sabi com es támbe té de copiar moltes coses, es alta y ample. Hi pot entrar qui vulgi pero deixant de banda aquesta vella nació pera reconstituirne una de nova, en que 'ls poders són d'allà hont tenen de sortir, de la voluntat, no del individuo, que ja no sab hont va ni hont toca, sino dels elements de vida que no han pogut destruir tots los anys de persecució. Los antichs estats, que donarien aviat compte de la lladregada que 'ls xula y 'ls deshonra, foran base ferma

pera constituir un gran poder al sud-oest d' Europa com forman un gran imperi 'ls que viulen confederats en lo cor d' Europa ab sos lleys especials, ab sos poders especials, ab sos exèrcits especials, ab sa llengua y sos costums y civilisació seva y ben seva, y com hi viu sota mateix Hungria ab Austria y demunt, allà á las regions geladas la Suecia ab la Noruega.

Espanya 'ls ha tingut aquests estats, que no han mort perque un home haja donat sa mà á una dona, ni han desaparecut perque á un simple li hagi passat pel cap escuarterarlos en províncies ó privarlos de sos furs. Han viscut y viurán, com viulen encara ab tot y pertanyeré tant temps á nacions differentes los vascos de Fransa y d' Espanya, los catalans d' ellí y d' aquí.

Los catalanistas reivindiquem per nosaltres una vida que 'ns manca pera progressar y pera readquirir la dignitat perduda. Y ho volém per totas las regions que no fassin com los borts que no saben ahont tenen sos pares. Ho prediquem sense passions, sense amenaçar ab guerres, sense defalliments, y ab goig de mica en mica s' accepta nostre programa. Lo que no 's fa es acceptarlo de convenciment y disposició de practicarlo d' una manera honrada.

Los federalistas pensan com nosaltres en lo essencial, essent una llàstima verdadera que vulguin solucionar per endavant lo problema polítich y social quan no es encara la hora, perque ni aquí ha pensat ningú seriament en les classes pobres ni en política coneixém altres monàrquichs y altres republicans que 'ls que 'ns fican la llibertat y l' ordre pels ulls y á cops de forqueta.

Poch sab lo bé que podrà fer en Silvela si llensés per sempre més sos preocupacions al riu.

Tot ha canviat de soca á arrel: no s' en pot aprofitar ni la més petita engruna: ni dels homes ni dels poders que s' han énat creant en aquests tristes anys de desventures per Espanya. S' ha de fer foch nou com l' hem fet los catalanistas, que som malebits per tots los politichs y que ho serém cada dia més.

La pena nostra seria que 'ns afalaguesssen y que trobesssen qui 's deixés tentar.

Dr Excurció

CARTA INTIMA

Be procuraràs escriurer—me digueren al dia de la marxa—y be sabeu prou—jo vos podia contestar—que si en los meus viatges ó en mas excursions no m' he emportat sempre á Lo SOMATENT, es perque he deixat mon cor en vosaltres y en ell, en aqueixa ma ciutat nativa.

Pero aquesta vegada soch á montanya, allunyat de tot bullici y gatzara, y per tant, lo comunicarvos imprecons se 'm fá un xich dificil.

Jo vos puch dir que en 24 horas he anat de la terra al cel. Sortí en cotxe á primera posta, era de nit, y podia representar las tenebres en que 's troba envolta l' ànima quan emprén lo camí de las elevadas regions: mes se feu de dia, me recorda que pujavam y pujavam fins arribar á la segona etapa, la Ermita del Remey, d' Alcover, que també ho va esser per nosaltres, puig que anavam cansats y mes ó menos multats, motivat per una boyra tova que jeya per la montanya.

Després d' un lleuger esmorsar y d' un descans prolongat varem tornar á empindre l' camí, que la veritat no era de flors, y com que ja vos he dit que al cel nos acostavam, lo Sol ens mirava de tan propet y tan amorosit que de bò penetrava per complet per tot nostre essér.

Arribarem per fi, després de tanta pena y recansa, á la terra de promisió, que verdaderament ho fou, ja que 's ens cumpliren las promeses que per endavant se 'ns feren.

D' aigua si n' hi ha; ne salta un raig dins lo cercat de la mateixa casa, que no hi compón res lo de la Font vella d' aqueixa ciutat en son bons temps, ament d' altres manantials que fan coro á aquest; aigua fresca y cristalina y que com de montanya retorna verdaderament á la vida.

L' ayre fresh y enbaumat de vida vegetativa que ab verdadera ufanor arreu creix, pot en veritat suprir la meyiat dels aliments, puig que lo pulmó, y no l' estomach, es lo generatiu de la vida.

Y ara jo vos pregunto: ¿per un que surt de Reus y 's troba avuy gaudint de frescor y bona aigua, en terrenys alts, molt alts, no pot dir en grossa veritat de fondo, que ha passat de la terra al cel?

Si á això hi afeigia un casal grandós encar que vell, ahont algunes hermosas filas de Eva amenisan la hospitalitat, de segur, ja no vos ho volia escriurer,

sentireu aquell sentiment anomenat enveja, y com á fins perdiguers seguiriau ab dalera lo meu flaire, si Lo SOMATENT ab la seva campana y sa corda no vos retingués en aqueixa ciutat, pera disfrutar de las delicias que aquí lá Natura ens brinda.

Com se passa la vida també vos ho podràs escriure, pero no avuy, puig en aquest moment m' espera una font qual aigua porta en sa composició part de ferro, y junt ab la coneguda del *Mas del Gat* son las millors de totes las de aquesta gran comarca.

Unicament com á nota de acabament vos diré que en la primera excursió que verificarem, se'n aixecaren dels peus varias perdius y un que altre cunill, y que visitarem lo célebre dolmen que en la grandiosa finca ahont estiuhejèm, radica.

Aquella gegantina mola de pedra, que robusta á la vegada que gentil y magestuosa s' eleva, si n' fa d' efecte en mitj d' aquella naturalesa blava!

A sa vista vaig sentir que una ona retrospectiva m' arrastrava als camps de que en sa poètica prosa nos parla'l vis-comte de Chateaubrian, pintant á la hermosa y selvàtica Velleda la Druidesa, qui ab la fals d' or se degolla ja que com á dona se veu menys-preuadada.

Llàstima que no sigui mes conegut lo monument á que faig referència, puig lo crech digne de figurar al costat de tants y tants que 'ls poetas y literats ens descriuen y 'ls excursionistas aficionats á las cosas de la nostra terra cercan en valls, muntanyas y planurias.

FRANCÉSCH COLOM ESCODA.
Mas d' en Gomis primer Agost 97.

CRONICA REGIONAL

OBSERVACIONS METEOROLÒGICAS del dia 2 d' Agost de 1897

FACILITADAS PEE D. RAMON GISPERT

HORAS d' obser-vacio	BARÓMETRE aneroides	GRAU d' hu-mitat	PLUJA en 24 horas	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSER-par-ticular
9 m. 3 t.	755 756	69 67	0'0	6-6	Ras Nuvol	

HORAS d' obser-vacio	TEMPERATURAS		VENTS	NUVOLS
	Maxima	Minim.		
9 m. 3 t.	Sol. 45 Sombra 36	49	26 55	S. Cumul. 0'4 0'3

No resultà cert lo rumor que avans d'ahir corría per la ciutat, y del qual nosaltres en ferem eco, de que l' augment del caudal de las fontes públicas obehia á havere utilitat ja l' aigua oferta per la casa Vilella y C.^a. Dit augment fou degut á haver funcionat d' una manera extraordinaria las bombas de la Casa de Caritat que tanta ajuda venen prestant al veïnat.

Cridém la atenció de que correspongi sobre l' abús que 's ve cometent de deixar en los carrers més cèntrichs munts de runa durant las nits.

Per mes que això en algun cas es disculpable, no pot ni deu tolerarse, puig així ho prevenhen las Ordinances Municipals, sense que 's prenguin las precaucions ordenadas ni obtenir lo degut permís; permís que tampoc deu otorgarse cuant se tracta de carrers cèntrichs y de molta circulació.

Veurem si 's hi posa esmena.

Han comensat ja 'ls treballs d' obertura d' acequia pera la colocació de la canyeria que te de empalmar ab la general las aigües cedidas á la població per la casa J. Vilella y C.^a.

Aquests treballs s' están portant ab gran activitat, creyentse que aquesta mateixa setmana podrá quedar colocada la canyeria y alimentar ab aquellà aigua la major part de fonts públicas de la part baixa de la població, destinantse la que raji de las mines del Municipi al abast de las de la part alta, ab lo que 's lograrà que l' veïnat en general no 's trobi ab los inconvenients d' are pera provehirse de tan necessari element.

Seria convenient en aquesta època de calors y com se venia fent d' una porció d' anys á aquesta part, que no 's permetés depositar las aigües brutas á la bassa del Molinet, y que 's procedís á la llimpiesa de la mateixa, ja que 'l fang allí depositat despedeix molt mal olor y es un foco de miasmes que pot donar lloch al desarollo d' alguna enfermetat epidémica.

No duptém que l' Sr. President de Foment, que tan gelós y actiu se mostra en tot lo que á ell te incambercia, donarà les ordres oportunas y disposará

lo necessari pera que cuant avans millor desapareixi aquell foco de infecció, ab lo que logrà l' agrahiment d' aquell veïnat y l' allunyament d' un verdader perill pera la salut pública.

En l' últim número del simpàtic periódich fuerista de Bilbao, *Euskalduna*, hi trobém la ressenya de la manifestació que han fet à Guernica 'ls amants més entusiastas de las libertats vascas. Los manifestants, que sortien de Bilbao en llarguissim tren especial, feren celebrar una missa á Guernica demandant á Deu per los furs que aquell poble anyora. Pojá á la trona un il·lustrat sacerdot fill del país, y—diu lo periódich—que «ab una claretat admirable, una energia molt poch comuna y ab una euskara elegant y castissa en tot lo sermon, se dolgué molt y molt de la pèrduta de nostres antigues lleys y exhortà als que l' escoltavan ab religiós silenci y profonda admiració á que persistissin en la obra de la reivindicació foral.» Al acabar la missa, després d' haver-se tocat á l' orga'l «Guernikako Arbol» 'ls expedicionaris se dirigiren á la «Casa de Juntas» acompañats de tota la població de Guernica, descubrintse tots respectuosament y en mitj del major entusiasme devant l' Arbre que simbolisa las inmortals grandesses d' aquella rassa.

Lo *Euskalduna* descriu aquell acte, diuent després que s' hi va anar á protestar contra una munió sens fi d' injustes lleys, resultant la protesta imponent y grandiosa. L' acte acabà ab aplaudiments al «Guernikako» que s'ixordavan y semblavan interminables.

N' Artur Campion, defensor eminent de las llibertats patrias, que no va poguer assistir á aquell grandios acte, envià al seu organitzador una sentida carta que à continuació reproduhim:

«M' y Sr. mio y de mi consideración más distinguida: Una reciente desgracia de familia me impide asistir á la manifestación protesta contra la infusa ley de 21 de Julie, en la que hubiese tomado parte otros años si, como este, hubiera sido invitado.

Pero mi corazón estará con ustedes como están los buenos hijos junto á su madre, cuando se trata de reivindicar su hacienda y su honra.

Si Espanya es el Estado, la Euskalerria es la Patria, y no hay derechos ni deberes que al primero toquen, que puedan contraponerse á los que miran á la segunda.

El Estado fué un....; persigámosle sin tregua, ni descanso, ni desfallecimiento, hasta que restituya.

A la vez que mi protesta levantaré el Cielo mi espíritu para dirigirle una plegaria: que rompa cuanto antes el vil grillete de oro que sujetas los brazos de la noble Bizkaya.

Arrojad de vuestro seno ese nuevo judaismo que se ha enseñoreado de la tierra cuyo dosel era la rumorosa copa de un roble. Antes que la degradació en la riqueza preferibles son, mil y mil veces, las espinas y los clavos del martirio. Los pueblos que á la fuerza sucumben, hoy ó mañana toman su desquite; los pueblos envilecidos, mueren.

¡Oh Tú, Dios, que arrojaste á los mercaderes del templo, ten compasión de Bizkaya!

De V. afmo. amigo y S. S. q. b. s. m., Arturo Campion.—Pamplona 22 de Julio de 1897.»

L' únic de sentir es que aquesta carta no hagués sigut escrita en la llengua de Basconia.

La popular revista catalana *L' Atlàntida* que tan escullidissims treballs en tots los números publica ha fet grans millors consistentes en aumentarla de mida pera donarli mes caracter de ilustració, així com també desde aquest número publica 48 planas de folleti repartides entre las obras següents:

«Lo poema del Rose» del eminent poeta en Frederick Mistral traduhit pel maluguanyat escriptor en Joseph Seler y Miquel; «Flors del Xàquer» de Badenes Dalmau y «Carlos I» celebradíssima comèdia en un acte original del reputat autor dramàtic en Manuel Rovira y Serra ademés publica lo cartell de son primer certamen y una escullida llista de las obras que te en preparació.

Lo ministre d' Hisenda anuncia la venda (ó digas destrucció) d' un milió d' hectàrees de bosch. Una de las senyals del estat de decadència y barbarisme d' Espanya es la desatentada destrucció de la riquesa forestal, causa immediata de la falta d' aigües y per consecuència de la despoblació de moltes comarcas, avans ricas. En los països civilisats s' ha comprés la necessitat de repoblar los boscos á tota pressa. A Espanya l' govern (?) ho entén—com á degenerats mòres d' altra manera. Lo premi de sa estúpida conducta lo reb la terra, que 's destrueix per massa sequedad, ó per inundacions desastrosas. Se veu que 's governs

se proposan convertir al territori espanyol en un hermet, en lo que la llagosta y otras plagues acaben d'impossibilitar la vida material, com lo desgavell polític comensa á fer inaguantable la existència moral.

Lo Congrés Vitícola de Sant Sadurní de Noya ha repartit un extens cuestionari que comprén los temes següents:

Faltas de adaptació de la vinya americana als diferents terrenos y manera de corretjirlas.

Afinitat de las varietats de «vinifera», ab preferència las indígenas ab los diferents porta-empelts americanos.

Causas y efectes de que 'ls rahims se blimin y manerà de prevenir ó curar aquesta malaltia.

Convé molt que 'ls hisendats y pagesos á qui s'ha dirigit lo cuestionari responguin concretament y ab conciencia, 'ls diferents extrems que conté, poig sols així se logra fer avansar la vinicultura que tants enemicos te y que tant pot contribuir vensuts ó dominants aquests, al benestar de nostra terra.

Lo recaudat en lo dia d'ahir en la Administració de Consums per diferents espècies, puja la cantitat de pessetas 1105'38.

SECCIO OFICIAL

EL ALBA

En virtut de lo que dispouse l'art. 7 dels Reglaments d'aquesta Societat, se convoca als senyors socis á una general ordinaria pera'l proxim diumenge 8 del corrent á las 3 de la tarde, pera la elecció de la Junta y exàmen de comptes.

Rens 30 Juliol 1897.—P. A. de la J. de G.—Lo Secretari de torn, Pau Borrell.

Registre civil del dia 2 d' Agost de 1897

Naixements

Cap.

Detuncions

Antonia Sabaté Ferré, 37 anys Seminaris 46.

Matrimonis

Cap.

Matadero Públich

Bestiars sacrificats pera'l consum en lo dia d'ahir

Classe	Nº	Kilos. Grams	Satisfet	Pts. Cts.
Bous				
Badellas	1	140'200	28'04	
Bens	41	621'	124'20	
Cabrits	2	6'400	1'28	
Tocinos	8	473'500	104'17	
		257'69		
Desputillas de bestiar de llana y pel		13'		
Total adeudo		270'69		

SECCIO RELIGIOSA

Sant d' avuy.—Sant Domingo.

CULTS RELIGIOSOS

Administració del Santuari de Nostra Senyora de Misericordia

Se participa als devots de la Verge y al públich en general que s'han posat á la venda las novas estampas litogràfiques iluminadas de Nostra Senyora de Misericordia y son camari, en lo mateix Santuari y en las tendas de la Viuda Puig y Viuda Sanromà. Solas se venen al preu de 2'50 pessetas y ab cristall y march durat á 10'50 y 12'50 segons los tamanyos.

Sant de demà.—Sant Abelart.

SECCIO COMERCIAL

Moviment del port de Tarragona

Entrades del dia 2

De Hamburgo y escala vapor «Pizarro», de 772 ts., ab tránsit, consignat als senyors Mac-Andrews y Companyia.

De Bilbao y esc. vapor «Cabo Espartel», de 1249 ts., ab efectes, consignat á D. M. Peres.

De Cullera, lluit «Rositas», de 10 ts., ab melons, consignat á D. Joseph María Ricomá.

Despatxades

Pera Hamburgo y esc. v. «Pizarro», ab efectes.

Pera Marsella y esc. v. «Cabo Espartel», ab efectes.

BARCOS A LA CARGA

Dimecres 4

Pera Génova y Liorna, admesent carga pera Nova York, ab trasbordo á Génova, vapor «Segunto», que despatxa D. Antoni Mas y March.

Dijous 5

Pera Bilbao y esc. vapor «Cabo San Vicente», consignat á D. Marián Peres.

Pera Bilbao y esc. (fent la de Pueblo) vapor «Gijón», que despatxan los senyors Fills de Benigne Lopez.

Pera Cette vapor «Amalia», consignataris senyors Viuda y Nebot de P. Ferrer y Mary.

Divendres

Pera Glasgow v. «Colón», consignataris Srs. Mac Andrews y C.^a

Pera Bordeaux, Oporto, Helsingfors, Abo, Hangó, Borga, Lovisa, Kotha, Viborg, Fredriksham, Nystad, Raumó, Björneborg, Kristinestadt Vasa, Jakobstad, Gamla, Karleby, Uleaborg, San Petersburg y Reval, y pera Moskú, Warschau y Nischni Nowgorod, á flete corrido via S. Petersburg, v. «Oberón», que despatxan los Srs. Boada Germans.

Pera Marsella y escalas v. «Cabo S. Martín», consignatari D. Marián Peres.

Pera Valencia y Cullera v. «Cervantes», son agent D. Joseph M.ª Ricomá.

Pera Liverpool v. inglés «Frutera», consignataris Srs. Viuda y Nebot de P. Ferrer y Mary.

Dissapte 7

Pera Liverpool v. «Túria», son agent D. Modest Fenech.

*

Directament pera Christiania, Christiansand, Drammen, Staranger, Bergen, Christiansund y Trondhjem, sortirà lo 12/14 Agost lo vapor «Salitjelma», que despatxan los senyors Boada germans.

J. Marsans Rof

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA ANNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona á las 4 de la tarde d'ahir:

Interior	64'37	Filipinas	
Exterior	80'30	Aduanas	97'25
Amortisable	78'	Cubas 1836	96'25
Fransas		Cubas 1890	79'62
Norts	21'25	Obs. 6 0 0 Fransa	94'62
Colonial		Obs. 3 0 0 »	51'
París	30'80	Londres	32'85

Se reben ordres de Bolsa pera Barcelona, Madrid y París.

Descompte de cupons, compra y venda al comptat y per compte agé de tota classe de valors, compra de monedas y bitllits de tots los païssos.

BOLSI DE REUS

Cotisations realisadas en lo dia d'ahir à Barcelona facilitades per lo corredor en aquesta ciutat D. Antoni Demestre.

Interior.	64'46	Fransas.	
Exterior.	80'42	Cubas vellas.	96'87
Colonial.		Cubas novas.	79'62
Norts.	21'20	Aduanas.	27'37
Obligacions 4 ^a Fransa	79'87	Oblig. 3 0 0 Fransa	50'86
		Filipinas.	

PARIS

Exterior.

GIROS

Paris. Londres. 32'65

Cambis corrents en lo dia d'ahir en aquesta plassa facilitats per los corredors de comers D. Joan Villés, D. Joan Llauderó Prats y D. Joan Vallduví.

Londres 90 dñf. 00'00 diner 8 dñv. 00'00

Paris 8 dñv. 00'00 Marsella 00'00

VALORS LOCALS DINER PAPER. OPER.

ACCIONS 010 016 010

Gas Reusense. 850 0

Industrial Harinera. 600 0

Banch de Reus. 500 0

Manufactura de Algodon. 100 0

C. Reusense de Tramvias, privilegiadas al 5 per cent. 415

Bibliografia

Colecció Selecta Catalana

S'ha publicat lo primer volum d'aquesta biblioteca de la terra, titulat «Quadros y original del festiu y reputat escriptor N^o Emili Vilanova.

L'exemplar consta de 116 planas y's vent al preu de dos rals en la administració d'aquest periódich.

Patria y Región

La obra del notable escriptor regionalista gallego en Salvador Golpe, «Patria y Región», se troba de venda en aquesta Administració, al preu de 3 pessetas l'exemplar.

ANUNCIS PARTICULARS

Casa pera vendre

Ho está la del carrer de Sant Francisco Xavier núm. 2, composta de planta baixa, dos pisos y golfa. Pera informes carrer Hostalets núm. 2, pis segon.

TELEGRAMAS

Madrid 3.

A dos cuarts de dotze, cuan se creyan calmats los ánims de la excitació del dia, per la actitat del Ajuntament en la cuestió del concert de Consums en las zones, tornà á reproduir-se l'conflicte, excitantse sobremana l'esperit de las masses populars.

En los Cuatre Camins, un grup de donas que vena de Tetuán rebé el passar prop del fielat una descarga, de la que resultaren ferits gravement una dona de 50 anys y un noi de 6.

Los empleats digueren que havien fet los disparos en la creencia de que s'intentava passar una gran partida de matute. Lo Jutjat entén en aquest assumptu.

Las 45 donas que foren detingudes durant los successos del dia, han sigut posades en llibertat.

En totes las zones l'orde es ara complert, si bé la guardia civil recorre 'ls carrers y 'ls agents d'orde públich segueixen acuartelats.

Lo Jutjat instrueix diligencias pera fixar la quantia dels destrossos causats en los establiments assaltats ahir.

L'orde no s'ha alterat en las altres zones; pero la guardia civil vigila los llochs que s'creuen de major perill.

Moltas cigarretas s'han negat avuy á entrar en la fàbrica, en lo dupte de si s'reproduirán los successos d'ahir, porque, segons diuhen, no volen tancarse en la fàbrica mentres sas parentas corrin perill.

Una comissió d'industrials no concertats han visitat avuy al president del Ajuntament, á ff de demanar-li que deixa sens efecte lo concert que ha sigut causa del actual conflicte.

Diuhen que si no s'accideix á aquesta petició, estan disposats á deixar que 'ls successos se desenvolulin com las circumstancies imposin, dimitint lo càrrec que 'ls hi conferiren sos companys, pera evitar responsabilitats.

—Lo «New York Herald» diu que en una interview celebrada per un de sos redactors ab Mr. Morgan, aquest ha dit que Espanya desitja la guerra ab los yankees pera perdre dignament la isla de Cuba.

Ferrocarril econòmic de Reus a Salou

Servei de trens de viatgers que regirà desde l' dia 1 de Juliol de 1897.

SORTIDAS DE REUS

SORTIDAS DE SALOU

MATÍ

Tren nú

GUIA DEL PASSATJER

Cada setmana venent

SERVICE DE TRENS

SORTIDAS

De Reus á Barcelona

5'04 m. correu (Per Villanova y Vilafranca) 1.ª, 2.ª y tercera.

8'56 m. exprés, primera y segona dimarts, dijous y dissabtes, (per Vilanova).

12'11 t. mercancies, segona y tercera.

15'57 t. correu (per Vilanova).

De Barcelona á Reus

5'25 m. (per Vilafranca).

9'46 m. (per Vilanova).

15'8 t. per id.

17'39 t. exprés (dimarts, dijous y dissabtes).

19'33 m.—1'04 t.—3'10 t.—7'19 y 9'57 nit.

21'21 m.—8'00 m.—12'05 t.—6'04 t.—7'36 n.

23'00 m.—12'25 t.—4'30 t.—8'20 n.

25'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

27'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

29'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

31'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

33'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

35'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

37'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

39'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

41'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

43'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

45'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

47'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

49'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

51'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

53'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

55'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

57'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

59'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

61'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

63'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

65'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

67'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

69'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

71'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

73'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

75'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

77'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

79'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

81'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

83'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

85'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

87'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

89'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

91'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

93'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

95'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

97'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

99'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

101'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

103'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

105'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

107'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

109'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

111'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

113'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

115'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

117'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

119'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

121'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

123'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

125'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

127'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

129'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

131'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

133'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

135'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

137'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

139'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

141'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

143'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

145'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

147'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

149'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

151'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

153'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

155'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

157'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

159'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

161'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

163'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

165'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

167'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

169'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

171'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

173'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

175'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

177'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

179'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

181'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

183'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

185'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

187'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

189'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

191'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

193'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

195'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

197'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

199'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

201'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

203'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

205'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

207'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

209'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

211'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

213'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

215'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

217'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

219'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

221'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

223'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

225'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

227'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

229'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

231'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

233'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

235'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

237'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

239'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

241'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

243'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

245'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

247'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

249'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

251'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

253'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

255'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

257'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

259'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

261'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

263'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

265'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

267'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

269'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

271'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

273'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.

275'00 m.—12'30 t.—4'30 t.—8'20 n.